

Αριθμός 1678/2002

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Γ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 31 Ιανουαρίου 2002, με την εξής σύνθεση : Γ. Σταυρόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Γ' Τμήματος, Π.Ν. Φλώρος, Γ. Παπαμεντζελόπουλος, Ν. Σακελλαρίου, Α. Γκότσης, Σύμβουλοι, Μ. Γκορτζολίδου, Κ. Πισπιρίγκος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Μουζάκη, Γραμματέας του Γ' Τμήματος.

Για να δικάσει την από 16 Ιουλίου 2001 αίτηση :

του Ν. Σ., Κ. του Τμήματος Ιατρικής Α.Π.Θ., Δ/ντού της Οφθαλμολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, ιατρού, κατοίκου Πανοράματος Θεσσαλονίκης, οδός Ί. αρ. 2 και Ηλείου, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Χρ. Βαρδάκα (Α.Μ. 2389), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας (ΠεΣΥ) Κεντρικής Μακεδονίας, ΝΠΔΔ, το οποίο παρέστη με τον δικηγόρο Μάρκο Παπαζήση (Α.Μ. 2425 Δ.Σ. Θεσσαλονίκης), που τον διόρισε με πράξη του ο Πρόεδρος του ΠεΣΥ.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθούν : 1) η από 5.7.2001 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας, 2) το υπ' αριθμ. 92/9.7.2001 έγγραφο του Προέδρου και Γενικού Διευθυντή του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Στη δίκη παρέστη ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας με τον Σπ. Δελλαπόρτα, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Κ. Πισπιρίγκου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου, κ α ι

Α φ ο υ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1.Επειδή, για την κρινόμενη αίτηση κατεβλήθη το παράβολο (υπ' αριθμ. Α. 2182963/2001 ειδικό γραμμάτιο παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ο αιτών, οφθαλμίατρος, καθηγητής του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και διευθυντής της οφθαλμολογικής πανεπιστημιακής κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, ζητεί την ακύρωση : α) της από 5.7.2001 αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας, η οποία ελήφθη κατά την 2η Συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του εν λόγω νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (5ο θέμα ημερησίας διατάξεως) και με την οποία αποφασίσθηκε αφ' ενός μεν η απομάκρυνσή του από την ως άνω πανεπιστημιακή κλινική, αφ' ετέρου δε η απαγόρευση της παρουσίας του στους χώρους παροχής υπηρεσιών της ίδιας κλινικής και του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ εν γένει, λόγω της εκ μέρους του παράλληλης παροχής υπηρεσιών στην ιδιωτική κλινική «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο ΑΕ» κατά παράβαση της διατάξεως της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 (Α' 37) και β) του υπ' αριθμ. 92/9.7.2001 εγγράφου του Προέδρου και Γενικού Διευθυντή του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας, με το οποίο του γνωστοποιήθηκε το περιεχόμενο της ως άνω αποφάσεως.

3. Επειδή, ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας, ο οποίος ασκεί την κρατική εποπτεία στο ν.π.δ.δ. που εξέδωσε τις προσβαλλόμενες με την κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως πράξεις κατά την παρ. 2 άρθρου 1 του Ν. 2889/2001, νομίμως παρεμβαίνει στην δίκη σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 2β' του άρθρου 21 του Π.Δ/τος 18/1989 (Α' 8) και ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως.

4. Επειδή, η από 5.7.2001 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας, με την οποία ο αιτών απομακρύνθηκε από την οφθαλμολογική πανεπιστημιακή κλινική του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, έχει εκτελεστό χαρακτήρα και προσβάλλεται παραδεκτως. Αντιθέτως, στερείται εκτελεστότητας και προσβάλλεται απαραδέκτως το υπ' αριθμ. 92/9.7.2001 έγγραφο του Προέδρου και Γενικού Διευθυντή του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας, με το οποίο απλώς γνωστοποιήθηκε στον αιτούντα το περιεχόμενο της ως άνω αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου.

5. Επειδή, ο Ν. 1268/1982 «Για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (Α' 87) προβλέπει την λειτουργία εργαστηρίων και κλινικών ως μονάδων πανεπιστημιακής διδασκαλίας και έρευνας. Ειδικότερα, στις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 5 του άρθρου 7 του νόμου αυτού, όπως ήδη ισχύουν μετά την τροποποίηση των μεν παρ. 1 και 2 με την παρ. 3 του άρθρου 79 του Ν. 1566/1985 (Α' 167), της δε παρ. 5 με την παρ. 2 του άρθρου 48 του Ν. 1404/1983 (Α' 173), ορίζονται τα εξής : «1. Κάθε Εργαστήριο ή Κλινική ανήκει σε Τομέα ή σε Τμήμα και η λειτουργία τους διέπεται από εσωτερικό κανονισμό. Μπορεί να ανήκει σε Σχολή αν υπάρχει τεκμηριωμένο ενδιαφέρον συμμετοχής στις δραστηριότητες του από μέλη του Δ.Ε.Π. που ανήκουν σε διαφορετικά Τμήματα της ίδιας Σχολής και σχετική πρόταση του Τμήματος ή της Σχολής. Κάθε Εργαστήριο ή Κλινική διευθύνεται από ένα Διευθυντή που είναι μέλος του Δ.Ε.Π. του Τομέα ή του Τμήματος ή της Σχολής αντίστοιχα και ανήκει κατά προτεραιότητα στις βαθμίδες του Αναπληρωτή Καθηγητή ή του Καθηγητή. 2. Τα κριτήρια και η διαδικασία για την εκλογή του Διευθυντή ορίζονται με Π.Δ. ύστερα από γνώμη των Α.Ε.Ι. 3. Ο Διευθυντής εκλέγεται για χρονική περίοδο τριών χρόνων, που μπορεί να ανανεώνεται, από τη Γ.Σ. του Τμήματος ή τη Γ.Σ. της Σχολής ανάλογα με την ακαδημαϊκή μονάδα στην οποία ανήκει το Εργαστήριο ή η Κλινική . . . 5. Η ίδρυση Εργαστηρίου ή Κλινικής γίνεται με προεδρικό διάταγμα ύστερα από γνώμη του οικείου Τμήματος ή Σχολής. Στο προεδρικό διάταγμα καθορίζεται και ο εσωτερικός κανονισμός τους. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μετά από πρόταση της Γ.Σ. του οικείου Τμήματος ή της οικείας Σχολής είναι δυνατή η κατάργηση, συγχώνευση ή μετονομασία των υφισταμένων Εργαστηρίων . . . Κλινικών . . . και λοιπών μονάδων. Σε περίπτωση κατάργησης τα όργανα και ο εξοπλισμός κατανέμονται με απόφαση της οικείας Γ.Σ. Τμήματος ή Σχολής σε αντίστοιχες μονάδες που λειτουργούν στο Τμήμα ή τη Σχολή . . .». Εξ άλλου, στις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 1397/1983 «Εθνικό Σύστημα Υγείας» (Α' 143), όπως ήδη ισχύουν μετά την συμπλήρωση της παρ. 1 του άρθρου αυτού με την παρ. 1 του άρθρου 19 του Ν. 1579/1985 (Α' 217), προβλέπονται οι εξής προϋποθέσεις για την εγκατάσταση και την λειτουργία πανεπιστημιακών εργαστηρίων και κλινικών στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας : «1. Στα νοσοκομεία μπορεί να εγκαθίστανται και να λειτουργούν πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια και ειδικές μονάδες που στελεχώνονται αποκλειστικά με πανεπιστημιακό ιατρικό και λοιπό επιστημονικό προσωπικό. Η διάταξη αυτή δεν αναφέρεται στους ειδικευόμενους και μετεκπαιδευόμενους. Οι πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια και μονάδες εντάσσονται στον αντίστοιχο τομέα του νοσοκομείου και αποτελούν τμήματά του. Η δύναμη κάθε πανεπιστημιακής κλινικής δεν υπερβαίνει τα σαράντα πέντε (45) κρεβάτια. Η διάταξη ισχύει και για τις πανεπιστημιακές κλινικές που

λειτουργούν σήμερα στα νοσοκομεία. Η εγκατάσταση γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από γνώμη του ιατρικού τμήματος και πρόταση του ΚΕ.Σ.Υ. Με όμοιες αποφάσεις μεταφέρονται πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια και ειδικές μονάδες που λειτουργούν σήμερα στα νοσοκομεία. Το όριο αυτό μπορεί να αυξάνεται ή να μειώνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από σύμφωνη γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Τα πανεπιστημιακά τμήματα στα πλαίσια του τομέα που υπάγονται, λειτουργούν και διοικούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του νόμου αυτού. Το πανεπιστημιακό προσωπικό, σε ό, τι αφορά την υπηρεσία του στο νοσοκομείο, θεωρείται ότι βρίσκεται σε οργανική σχέση με αυτό και υπάγεται στη δικαιοδοσία, τον επιστημονικό και ιεραρχικό έλεγχο των αρμόδιων οργάνων του νοσοκομείου, όπως και το λοιπό προσωπικό της ιατρικής υπηρεσίας.

3. Μέσα σε δώδεκα μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, οι συμβάσεις που ισχύουν για την εγκατάσταση πανεπιστημιακών κλινικών, εργαστηρίων και ειδικών μονάδων σε νοσοκομεία λήγουν χωρίς αποζημίωση. Διατάξεις νόμου ή π.δ/τα για την εγκατάσταση πανεπιστημιακών κλινικών, εργαστηρίων και ειδικών μονάδων σε νοσηλευτικά ιδρύματα του Ν.Δ. 2592/1953 καταργούνται. Οι κλινικές αυτές, τα εργαστήρια και οι ειδικές μονάδες εξακολουθούν να λειτουργούν στα παραπάνω νοσοκομεία μέχρι την εγκατάστασή τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού». Κατ' εφαρμογήν των διατάξεων αυτών εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Α3β/οικ./4407/5.3.1986 κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (Β' 142/2.4.1986), με την οποία εγκαταστάθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, μεταξύ άλλων, μία οφθαλμολογική κλινική του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Διευθυντής της Κλινικής αυτής εκλέχθηκε ο αιτών σύμφωνα με τις παρατιθέμενες ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 1268/1982. Από την κλινική δε αυτή ο αιτών απομακρύνθηκε κατ' εφαρμογήν της παρ. 4 του άρθρου 11 του νεώτερου Ν. 2889/2001, με την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Α' Περιφερειακού Συστήματος Υγείας Κεντρικής Μακεδονίας που προσβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως.

6. Επειδή, με τις διατάξεις του Ν. 2889/2001 «Βελτίωση και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις» (Α' 37) η επικράτεια διαιρέθηκε σε υγειονομικές περιφέρειες, που ταυτίζονται με τις διοικητικές περιφέρειες (άρθρο 1 παρ. 1). Σε κάθε υγειονομική περιφέρεια ιδρύθηκε ένα ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Περιφερειακό Σύστημα Υγείας» (ΠεΣΥ), η οποία συμπληρώνεται με το όνομα της οικείας περιφέρειας. Κατ' εξαίρεση, ιδρύθηκαν τρία ΠεΣΥ στην Περιφέρεια Αττικής και από δύο ΠεΣΥ στις περιφέρειες Κεντρικής Μακεδονίας και Νοτίου Αιγαίου (άρθρο 1 παρ. 2). Ειδικότερα, στην περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας ιδρύθηκαν το Α' και το Β' ΠεΣΥ Κεντρικής Μακεδονίας με τοπική αρμοδιότητα που καθορίζεται, αντιστοίχως, στις περιπτ. Δ και Ε της παρ. 2 του άρθρου 1 του νόμου. Σκοπός της ιδρύσεως των ΠεΣΥ είναι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 1 του νόμου : «α) Η δημιουργία ολοκληρωμένων συστημάτων παροχής υπηρεσιών υγείας σε επίπεδο περιφέρειας, που θα εγγυώνται μια πλήρη δέσμη υπηρεσιών υγείας υψηλής ποιότητας, από την πρόληψη και την προαγωγή της υγείας, την πρωτοβάθμια και νοσοκομειακή περίθαλψη μέχρι τη μετανοσοκομειακή φροντίδα, την αποκατάσταση και την κατ' οίκον νοσηλεία. β) Ο συντονισμός των δράσεων και των πολιτικών παροχής υπηρεσιών υγείας σε επίπεδο Περιφέρειας και η διασφάλιση της αποτελεσματικής οργάνωσης και διοίκησης όλων των μονάδων υγείας του ΕΣΥ που ανήκουν στην αρμοδιότητά τους, με στόχο την υψηλότερη δυνατή λειτουργική και οικονομική αποδοτικότητα». Εξ άλλου, όργανα

διοικήσεως των ΠεΣΥ είναι, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 2 του νόμου : α) το Διοικητικό Συμβούλιο και β) ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ο οποίος είναι και Γενικός Διευθυντής του οικείου ΠεΣΥ. Με την πλήρωση της θέσεως του Προέδρου του ΔΣ και Γενικού Διευθυντή κατά τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 2889/2001 και, περαιτέρω, με την συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου κατά τις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου έκαστο ΠεΣΥ αποκτά τα νόμιμα όργανα διοικήσεως και καθίσταται δυνατή, χωρίς άλλες προϋποθέσεις, η άσκηση όλων των διοικητικών αρμοδιοτήτων των οργάνων αυτών, τις οποίες προβλέπουν οι ειδικότερες σχετικές διατάξεις, χάριν πληρώσεως του σκοπού ιδρύσεως του ΠεΣΥ. Στα όργανα αυτά παρέχεται, άλλωστε, διοικητική υποστήριξη προσωρινά από την διοικητική υπηρεσία του μεγαλύτερου σε αριθμό κλινών νοσοκομείου της τοπικής αρμοδιότητας του οικείου ΠεΣΥ, σύμφωνα με την μεταβατική διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 15 του Ν. 2889/2001, ώστε να είναι δυνατή η άσκηση των αρμοδιοτήτων τους πριν από την στελέχωση και την έναρξη λειτουργίας της κατά το άρθρο 3 του ίδιου νόμου Κεντρικής Υπηρεσίας του ΠΕΣΥ, η οποία παρέχει την διοικητική υποστήριξη στο Διοικητικό Συμβούλιο και στον Πρόεδρο του ΔΣ και Γενικό Διευθυντή κατά τις πάγιες διατάξεις του άρθρου αυτού. Συνεπώς, η έκδοση της προβλεπόμενης από την παρ. 2 του άρθρου 15 του Ν. 2889/2001 αποφάσεως του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, με την οποία ορίζεται ο χρόνος ενάρξεως λειτουργίας της ως άνω Κεντρικής Υπηρεσίας, καθώς επίσης και η θέσπιση Οργανισμού της Υπηρεσίας αυτής με έκδοση σχετικού Π.Δ/τος, δεν αποτελούν πρόσθετες προϋποθέσεις για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΠεΣΥ ή του Προέδρου του ΔΣ και Γενικού Διευθυντή του ΠεΣΥ, ούτε κατά ρητή πρόβλεψη, ούτε καθ' ερμηνείαν των διατάξεων του Ν. 2889/2001, ο δε περί του εναντίου προβαλλόμενος με την κρινόμενη αίτηση λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

7. Επειδή, στην παρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 2889/2001 ορίζεται ότι όλα τα νοσοκομεία που ανήκουν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, « . . . μετατρέπονται αυτοδικαίως, από τη δημοσίευση αυτού του νόμου, σε αποκεντρωμένες και ανεξάρτητες υπηρεσιακές μονάδες του αντίστοιχου ΠεΣΥ, με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αποκεντρωμένες μονάδες συνεχίζουν να έχουν τη διοίκηση του προσωπικού τους και οι υπάλληλοι διατηρούν τους κλάδους και τις θέσεις τους. Στο ΠεΣΥ περιέρχεται αυτοδικαίως, κατά κυριότητα, χωρίς την τήρηση οποιουδήποτε τύπου, πράξης ή συμβολαίου, το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας των μονάδων αυτών, οι οποίες εξακολουθούν να έχουν την αποκλειστική χρήση και διαχείριση των περιουσιακών τους στοιχείων, κατά τα οριζόμενα στις ειδικότερες διατάξεις του παρόντος νόμου». Περαιτέρω, στην παρ. 2 του άρθρου 5 του νόμου ορίζεται ότι « . . . τα νοσοκομεία κάθε ΠεΣΥ συνδέονται μεταξύ τους λειτουργικά, νοσηλευτικά, επιστημονικά και εκπαιδευτικά . . .» και αναφέρονται ενδεικτικώς ορισμένες αρμοδιότητες του ΔΣ του οικείου ΠεΣΥ που αφορούν στην λειτουργική διασύνδεση των νοσοκομείων, στις δε παρ. 4, 5 και 6 του ίδιου άρθρου 5 προβλέπεται ότι την διοίκηση των νοσοκομείων, ως αποκεντρωμένων μονάδων των ΠεΣΥ, ασκούν εφεξής : α) το Συμβούλιο Διοίκησης και β) ο Διοικητής και καθορίζονται οι αρμοδιότητες των οργάνων αυτών. Τέλος, τα άρθρα 6, 7, 8 και 12 του νόμου περιέχουν, αντιστοίχως, διατάξεις σχετικές με την οργάνωση των νοσοκομείων, την διάρθρωση της ιατρικής και της νοσηλευτικής υπηρεσίας και την άσκηση της πειθαρχικής εξουσίας επί του προσωπικού καθορίζοντας, επί των θεμάτων αυτών, ορισμένες αρμοδιότητες που ασκούνται από το Συμβούλιο Διοίκησης ή τον Διοικητή του νοσοκομείου και άλλες αρμοδιότητες, που ασκούνται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΠεΣΥ.

8. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 13 του Ν. 2889/2001,

οι αναφερόμενες στην προηγούμενη σκέψη ρυθμίσεις ισχύουν με αποκλίσεις για ορισμένα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και το Γενικό Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης. Συγκεκριμένα, για τα νοσοκομεία αυτά, οι διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 13 προβλέπουν : α) ότι διασυνδέονται λειτουργικά με το ΠεΣΥ, στην τοπική αρμοδιότητα του οποίου ευρίσκονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 5, χωρίς όμως να υπάγονται στις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 1, ήτοι χωρίς να αποβάλλουν την νομική προσωπικότητά τους και να καθίστανται αποκεντρωμένες μονάδες του ΠεΣΥ και χωρίς να περιέρχεται στο ΠεΣΥ η κινητή και ακίνητη περιουσία τους, β) ότι διατηρούν τα υφιστάμενα Διοικητικά Συμβούλια ως όργανα διοικήσεως και γ) ότι τα Διοικητικά Συμβούλια των νοσοκομείων αυτών ασκούν τις αρμοδιότητες που, σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 7, 8 και 12 του ίδιου νόμου, ανατίθενται στα Συμβούλια Διοίκησης των λοιπών νοσοκομείων του Εθνικού Συστήματος Υγείας ή στο Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου ΠεΣΥ. Σύμφωνα με τις ειδικές αυτές διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 13, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τις λοιπές διατάξεις του Ν. 2889/2001, τα αναφερόμενα στην ως άνω παράγραφο νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας υπάγονται στις διοικητικές αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του ΠεΣΥ, στην τοπική αρμοδιότητα του οποίου ευρίσκονται, για τα ζητήματα λειτουργικής διασυνδέσεως με τα λοιπά νοσοκομεία της τοπικής αρμοδιότητος του ίδιου ΠεΣΥ κατά την παρ. 2 του άρθρου 5, καθώς επίσης και για όλα τα άλλα ζητήματα τα σχετικά με τα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας που ρυθμίζει ο νόμος αναθέτοντας αρμοδιότητες στο Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου ΠεΣΥ. Εξαιρούνται μόνον τα ζητήματα που ρυθμίζονται στις λοιπές παραγράφους του άρθρου 5 και στα άρθρα 6, 7, 8 και 12 του νόμου, για τα οποία τις προβλεπόμενες αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου ΠεΣΥ ασκούν τα Διοικητικά Συμβούλια των νοσοκομείων αυτών. Συνεπώς, τα ζητήματα αρμοδιότητας Διοικητικού Συμβουλίου ΠεΣΥ τα σχετικά με τα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, τα οποία ρυθμίζονται στην παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στις επόμενες σκέψεις, αφορούν κατά την βούληση του νομοθέτη και τα αναφερόμενα στην παρ. 10 του άρθρου 13 νοσοκομεία, μεταξύ των οποίων και το Γενικό Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, ο δε περί του εναντίου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

9. Επειδή, στην παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 ορίζονται τα εξής : «4. Μετά τρεις (3) μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού απαγορεύεται στους πανεπιστημιακούς ιατρούς που εργάζονται σε πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια ή μονάδες, που είναι εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. ή των Α.Ε.Ι., η παροχή υπηρεσιών, με οποιαδήποτε σχέση, περιλαμβανομένης και αυτής του συμβούλου, σε ιδιωτικές κλινικές ή σε ιδιωτικά διαγνωστικά ή θεραπευτικά εργαστήρια και γενικότερα σε κάθε είδους ιδιωτικές επιχειρήσεις, που παρέχουν ή καλύπτουν ασφαλιστικά υπηρεσίες υγείας, καθώς και η εγκατάσταση ιδιωτικών ιατρείων ή ιατρικών μηχανημάτων εντός των παραπάνω ιδιωτικών φορέων. Για τους πανεπιστημιακούς ιατρούς του εργαστηριακού τομέα, που δεν έχουν ιδιωτικό εργαστήριο, αλλά διατηρούν μόνο εργαστήριο εντός ιδιωτικών φορέων, η απαγόρευση του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου του έτους 2002. Η παραβίαση της διάταξης αυτής συνιστά για τον πανεπιστημιακό ιατρό το πειθαρχικό παράπτωμα της χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς και για την ιδιωτική επιχείρηση συνεπάγεται την επιβολή, με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, χρηματικής ποινής ύψους είκοσι πέντε εκατομμυρίων (25.000.000) δραχμών και σε περίπτωση υποτροπής την ανάκληση της άδειας λειτουργίας του φορέα από τον αρμόδιο νομάρχη. Εάν ο πανεπιστημιακός ιατρός εργάζεται σε πανεπιστημιακή κλινική, εργαστήριο ή μονάδα, που είναι εγκατεστημένη σε

νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ., ανεξάρτητα από την πειθαρχική του δίωξη, απομακρύνεται μονομερώς από το νοσοκομείο, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Πε.Σ.Υ., μετά από κλήση του να υποβάλει τις αντιρρήσεις του εντός δέκα (10) ημερών. Η απόφαση του Δ.Σ. του Πε.Σ.Υ κοινοποιείται στον Πρόεδρο του ιατρικού τμήματος και στον Πρύτανη του οικείου Α.Ε.Ι., για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης». Εξ άλλου, με τις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 11 του νόμου αυτού απαγορεύεται από 1.1.2002 στους πανεπιστημιακούς ιατρούς που εργάζονται σε πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια ή μονάδες εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας ή των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων να ασκούν ιδιωτικό ιατρείο. Παράλληλα, με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 9 επιτρέπεται στους ως άνω ιατρούς να ασκούν από 1.1.2002 απογευματινό ιατρείο εντός των νοσοκομείων, με τους όρους που προβλέπονται στις παρ. 1-3 του ίδιου άρθρου για την άσκηση απογευματινού ιατρείου από τους ιατρούς του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Τέλος, στην μεν παρ. 6 του άρθρου 13 του νόμου προβλέπεται ότι «από 1.1.2002 στους πανεπιστημιακούς ιατρούς που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια ή μονάδες, εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του ΕΣΥ ή των ΑΕΙ καταβάλλεται, από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του οικείου νοσοκομείου, ειδική αμοιβή για το κλινικό και εργαστηριακό έργο που παρέχουν, το ύψος της οποίας ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας», στην δε παρ. 3 του άρθρου 9 ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι « . . . με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται το ύψος της αμοιβής, που καταβάλλεται για την επίσκεψη σε απογευματινό ιατρείο, καθώς και το ποσοστό που παρακρατείται από το νοσοκομείο και το ποσοστό που κατανέμεται στους ιατρούς και το λοιπό προσωπικό που απασχολείται στην απογευματινή λειτουργία των ιατρείων, χειρουργείων και εργαστηρίων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα . . . » (βλ. την υπουργική απόφαση υπ' αριθμ. 2/62596/0022/12.11.2001, Β' 1541, που ήδη εκδόθηκε σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 13 του Ν. 2889/2001 και τις υπουργικές αποφάσεις υπ' αριθμ. Υα4/Γ.Π. οικ. 40620/6.12.2001, Β' 1643, και υπ' αριθμ Υα4. οικ. 45653/21.12.2001, Β' 1723, που εκδόθηκαν σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 9 του ίδιου νόμου).

10. Επειδή, με τις παρατιθέμενες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 : α) απαγορεύθηκε στους πανεπιστημιακούς ιατρούς που εργάζονται σε πανεπιστημιακές κλινικές εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, όπως ο αιτών εν προκειμένω, να παρέχουν υπηρεσίες με οποιαδήποτε σχέση, περιλαμβανομένης και αυτής του συμβούλου, σε ιδιωτικές κλινικές ή σε ιδιωτικά διαγνωστικά ή θεραπευτικά εργαστήρια και, γενικότερα, σε κάθε είδους ιδιωτικές επιχειρήσεις που παρέχουν ή καλύπτουν ασφαλιστικά υπηρεσίες υγείας, καθώς και να εγκαθιστούν ιδιωτικά ιατρεία ή ιατρικά μηχανήματα εντός των ως άνω ιδιωτικών φορέων, β) ορίσθηκε ότι η ως άνω απαγόρευση ισχύει «μετά τρεις (3) μήνες από την έναρξη ισχύος» του Ν. 2889/2001 για όλους τους πανεπιστημιακούς ιατρούς πλην αυτών του εργαστηριακού τομέα, για τους οποίους η ειδική απαγόρευση διατηρήσεως εργαστηρίου εντός ιδιωτικών φορέων ισχύει από 1.1.2002 και γ) προβλέφθηκε ότι, σε περίπτωση παραβάσεως της απαγορευτικής διατάξεως, οι πανεπιστημιακοί ιατροί απομακρύνονται από το νοσοκομείο με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου ΠεΣΥ. Δεδομένου ότι ο Ν. 2889/2001 ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 21 αυτού, από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 2.3.2001, οι ως άνω διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 κατέλαβαν τους πανεπιστημιακούς ιατρούς που, όπως ο αιτών, εργάζονται σε πανεπιστημιακές κλινικές εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας και δεν ανήκουν στους ιατρούς του εργαστηριακού τομέα, μετά

παρέλευση χρονικού διαστήματος τριών μηνών από της ως άνω δημοσιεύσεως. Στην προκειμένη περίπτωση, το Διοικητικό Συμβούλιο του Α' ΠεΣΥ Κεντρικής Μακεδονίας, στην τοπική αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται το Γενικό Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, επικαλούμενο τις διατάξεις αυτές απεμάκρυνε τον αιτούντα, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, από την πανεπιστημιακή οφθαλμολογική κλινική του ως άνω Νοσοκομείου, διότι διεπίστωσε ότι ο αιτών, ο οποίος παρείχε τις ιατρικές υπηρεσίες του παράλληλα στην ιδιωτική κλινική «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο ΑΕ» δυνάμει σχετικής συμβάσεως, δεν έλυσε την σύμβαση αυτή, είτε συμβατικώς είτε μονομερώς με καταγγελία, μέχρι την 3.6.2001, ήτοι μέχρι το απώτατο χρονικό όριο κατά το οποίο ήταν κατά τον νόμο επιτρεπτή η διατήρηση της συμβάσεως, αλλά εξακολούθησε να παρέχει τις ιατρικές υπηρεσίες του στην εν λόγω ιδιωτική κλινική και μετά την 3.6.2001.

11. Επειδή, με την εγκατάσταση πανεπιστημιακών εργαστηρίων, κλινικών και ειδικών μονάδων στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας κατά τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 1397/1983 που παρατίθενται στην πέμπτη σκέψη, ελήφθη κρατική μέριμνα όχι μόνον για την άσκηση διδακτικού και ερευνητικού έργου εντός των νοσοκομείων αυτών από μέλη του ΔΕΠ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, προς περαιτέρω ανάπτυξη και προαγωγή της επιστήμης, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 16 του Συντάγματος, αλλά και για την προάσπιση της υγείας των πολιτών, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος, στο πλαίσιο της εφαρμογής της συνταγματικής αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου. Ειδικότερα, από τις διατάξεις του ως άνω άρθρου 13 του Ν. 1397/1983, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τις λοιπές διατάξεις του ίδιου νόμου, συνάγεται ότι οι εγκαθιστάμενες στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας πανεπιστημιακές κλινικές που στελεχώνονται με πανεπιστημιακούς ιατρούς, έχουν, ως μονάδες νοσοκομειακής περίθαλψης, λειτουργική αποστολή που δεν διαφοροποιείται από εκείνη των λοιπών μονάδων των ιδίων νοσοκομείων, οι οποίες στελεχώνονται με το ιατρικό προσωπικό του Εθνικού Συστήματος Υγείας σύμφωνα με τα άρθρα 24 και επ. του ίδιου νόμου. Όλες οι μονάδες περίθαλψης του Εθνικού Συστήματος Υγείας έχουν λειτουργική αποστολή που συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών υγείας «ισότιμα σε κάθε πολίτη, ανεξάρτητα από την οικονομική, κοινωνική και επαγγελματική του κατάσταση» σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 1397/1983. Η επιταγή αυτή αποτελεί έκφραση της αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου, η οποία ρητώς πλέον κατοχυρώνεται στην παρ. 1 του άρθρου 25 του Συντάγματος, όπως ισχύει μετά την αναθεώρηση του άρθρου αυτού με το από 6.4.2001 ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής. Συνεπώς, την ίδια λειτουργική αποστολή έχουν και οι πανεπιστημιακές κλινικές που εγκαθίστανται στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, παράλληλα με την διδακτική και ερευνητική αποστολή τους. Αυτός ο νόμιμος όρος για την πρόσβαση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και των ιδίων των πανεπιστημιακών ιατρών στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας είναι συνταγματικά θεμιτός και δεν αντιβαίνει στην ανωτέρω μνημονευόμενη παρ. 1 του άρθρου 16 του Συντάγματος, εν όψει και της ευρείας εξουσίας που παρέχεται στον κοινό νομοθέτη, δυνάμει της παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος και της συνταγματικής αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου, για την θέσπιση κανόνων δικαίου με σκοπό την προάσπιση της υγείας των πολιτών.

12. Επειδή, οι μονάδες περίθαλψης των νοσοκομείων του Εθνικού Συστήματος Υγείας, πλην των πανεπιστημιακών κλινικών που είναι εγκατεστημένες στα νοσοκομεία αυτά, στελεχώνονται με ιατρικό προσωπικό που ανήκει στον Κλάδο ιατρών ΕΣΥ του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 24 και των παρ. 1 και 2 του άρθρου 25 του Ν. 1397/1983, οι ιατροί του ως άνω Κλάδου είναι έμμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και οι δαπάνες της μισθοδοσίας

τους βαρύνουν τον προϋπολογισμό των νοσοκομείων στα οποία υπηρετούν. Στους ιατρούς δε αυτούς απαγορεύεται να ασκούν παράλληλα την ιατρική ως ελεύθερο επάγγελμα και να είναι οι ίδιοι ή συγγενείς τους μέχρι δευτέρου βαθμού ιδιοκτήτες ιδιωτικής κλινικής ή φαρμακευτικής επιχείρησης ή να μετέχουν σε εταιρείες με αντίστοιχα αντικείμενα. Εξ άλλου, στην παρ. 3 του άρθρου 39 του Ν. 1397/1983 ορίσθηκε ότι «απαγορεύεται η άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος στους πανεπιστημιακούς γιατρούς» αλλά, περαιτέρω, στην παρ. 3 του άρθρου 43 του ιδίου νόμου ορίσθηκε ότι η απαγόρευση αυτή «ισχύει από την έκδοση του Π.Δ/τος που προβλέπεται από τον Ν. 1268/1982». Η τελευταία αυτή διάταξη του Ν. 1397/1983 αναφερόταν, προδήλως, στις διατάξεις των παρ. 6 και 7 του άρθρου 13 του Ν. 1268/1982 με το εξής περιεχόμενο : «6. Η ιδιότητα μέλους του ΔΕΠ είναι ασυμβίβαστη με κάθε άλλη επαγγελματική απασχόληση. 7. Με Π.Δ. καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την κατ' εξαίρεση εξωπανεπιστημιακή απασχόληση μελών του ΔΕΠ, που η συμμετοχή τους σε εφαρμογές του επιστημονικού τους κλάδου είναι αναγκαία για την εκπαιδευτική τους λειτουργία ή για την προαγωγή της επιστήμης στην πράξη. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει από την έκδοση του Π.Δ.». Από τις διατάξεις αυτές του Ν. 1397/1983 συνάγεται ότι ο νομοθέτης έκρινε ότι, προκειμένου να επιτελούν απρόσκοπτα οι μονάδες περίθαλψης του Εθνικού Συστήματος Υγείας την κατά τα εκτιθέμενα στην προηγούμενη σκέψη λειτουργική αποστολή τους, πρέπει όλοι οι ιατροί που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στις μονάδες αυτές να είναι προσηλωμένοι στο λειτούργημά τους και, κυρίως, να είναι απαλλαγμένοι από εξαρτήσεις, τις οποίες συνεπάγεται η παράλληλη εκ μέρους τους άσκηση ελεύθερου ιατρικού επαγγέλματος, είτε ατομικώς, είτε με την συμμετοχή τους καθ' οιονδήποτε τρόπο σε ιδιωτικές κλινικές και άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις του Κλάδου Υγείας, δεδομένου ότι οι εξαρτήσεις αυτές υπονομεύουν και απειλούν με εκφυλισμό ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας (βλ. σελ. 8 και 9 της εισηγητικής έκθεσης του Ν. 1397/1983). Για τον λόγο αυτό, οι μεν απαγορεύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 24 ίσχυαν για το προσωπικό του Κλάδου ιατρών ΕΣΥ από την δημοσίευση του Ν. 1397/1983 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (7.10.1983) σύμφωνα με το άρθρο 47, η δε δυνατότητα των πανεπιστημιακών ιατρών να ασκούν την ιατρική ως ελεύθερο επάγγελμα, παράλληλα με την παροχή των υπηρεσιών τους στις πανεπιστημιακές κλινικές που εγκαθίστανται στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, προβλέφθηκε ως προσωρινή, ήτοι μέχρι την ενεργοποίηση της σχετικής απαγορευτικής διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 39 με την έκδοση του Π.Δ/τος της παρ. 3 του άρθρου 44 (βλ. ΣτΕ 1903/1989). Και η δυνατότητα, όμως, αυτή των πανεπιστημιακών ιατρών ήρθη με τις απαγορευτικές διατάξεις των παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 που αναφέρονται στην ένατη σκέψη, δεδομένου ότι δεν προηγήθηκε έκδοση του Π.Δ/τος της παρ. 3 του άρθρου 44 του Ν. 1397/1983 και, ως εκ τούτου, κατέστη πλέον γενική η απαγόρευση ασκήσεως της ιατρικής ως ελεύθερου επαγγέλματος, είτε ατομικώς, είτε με την συμμετοχή καθ' οιονδήποτε τρόπο σε ιδιωτικές κλινικές και άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις του Κλάδου Υγείας, παράλληλα με την απασχόληση στις μονάδες περίθαλψης του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Τέλος, για τις υπηρεσίες που προσέφεραν στις εγκατεστημένες στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας πανεπιστημιακές κλινικές, δεν ελάμβαναν προ του Ν. 2889/2001 οι πανεπιστημιακοί ιατροί αποδοχές κατ' επαύξηση των προβλεπόμενων για όλα τα μέλη ΔΕΠ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, περιοριζόμενοι μόνον στην λήψη αποζημιώσεως λόγω συμμετοχής στα προγράμματα εφημεριών των νοσοκομείων του Εθνικού Συστήματος Υγείας βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 του Ν. 2606/1998 (Α' 89). Συνεπώς, με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 13 του Ν. 2889/2001 και της υπ' αριθμ. 2/62596/0022/12.11.2001 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας και Πρόνοιας που

αναφέρονται στην ένατη σκέψη προβλέφθηκε, παράλληλα, βελτίωση των αποδοχών των πανεπιστημιακών ιατρών για την παροχή των υπηρεσιών τους από 1.1.2002, ανεξάρτητα από την δυνητική πρόσθετη απασχόλησή τους σε απογευματινά ιατρεία κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 του ίδιου νόμου, για την οποία προβλέφθηκε άλλη ειδική αμοιβή.

13. Επειδή, από τα εκτεθέντα στις δύο προηγούμενες σκέψεις συνάγεται ότι οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, τις οποίες παρέβη ο αιτών σύμφωνα με την προσβαλλομένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Α' ΠεΣΥ Κεντρικής Μακεδονίας, θεσπίστηκαν με κριτήρια αντικειμενικά και αποσκοπούν στην υψηλότερη λειτουργική αποδοτικότητα των πανεπιστημιακών κλινικών εργαστηρίων και ειδικών μονάδων, ως μονάδων νοσοκομειακής περίθαλψης του Εθνικού Συστήματος Υγείας, ήτοι αποσκοπούν στην θεραπεία δημοσίου συμφέροντος που συνίσταται στην προάσπιση της υγείας των πολιτών, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος, στο πλαίσιο της εφαρμογής της συνταγματικής αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου. Συνεπώς, οι απαγορευτικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 δεν παραβιάζουν τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 5 και της παρ. 1 του άρθρου 25 του Συντάγματος, όπως η παρ. 1 του άρθρου 25 ισχύει μετά την αναθεώρησή της με το από 6.4.2001 ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, με τις οποίες, αντιστοίχως, κατοχυρώνεται ως ατομικό δικαίωμα η ελευθερία επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος και επιβάλλεται ο σεβασμός της αρχής της αναλογικότητας κατά την πρόβλεψη περιορισμών στα ατομικά δικαιώματα, διότι η συνταγματική κατοχύρωση της ελευθερίας επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος δεν εμποδίζει τον κοινό νομοθέτη να επεμβαίνει, θέτοντας για την άσκηση συγκεκριμένου επαγγέλματος περιοριστικούς όρους και υποχρεώσεις ή ακόμη και απαγορεύσεις, όταν τις νομοθετικές αυτές επεμβάσεις επιβάλλουν, όπως εν προκειμένω, λόγοι προάσπισης της υγείας των πολιτών, η οποία ανάγεται στο δημόσιο συμφέρον. Εξ άλλου, με την θέσπιση των απαγορευτικών διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 δεν παραβιάσθηκε η αρχή της προστατευομένης εμπιστοσύνης, αφ' ενός μεν διότι η μακρόχρονη διατήρηση ενός ευνοϊκού για ορισμένη κατηγορία προσώπων νομοθετικού καθεστώτος δεν αποτελεί κατά το Σύνταγμα πρόσκομμα για την μεταβολή του και δεν οδηγεί την δράση του νομοθέτη σε παράλυση (βλ. ΣτΕ 6 και 7/1999, 2624/1999, 1128/2000), αφ' ετέρου δε διότι, όπως εξετάθη, η δυνατότητα των πανεπιστημιακών ιατρών να ασκούν την ιατρική ως ελεύθερο επάγγελμα, παράλληλα με την παροχή των υπηρεσιών τους στις εγκατεστημένες στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας πανεπιστημιακές κλινικές, είχε ειδικά προβλεφθεί ως προσωρινή, από μακρού χρόνου ήδη, με τις διατάξεις του Ν. 1397/1983 και, συνεπώς, οι επαγγελματικές σχέσεις των πανεπιστημιακών ιατρών με ιδιωτικές κλινικές και λοιπές ιδιωτικές επιχειρήσεις του Κλάδου Υγείας αναπτύχθηκαν εν επιγνώσει αυτού του στοιχείου της προσωρινότητας. Τέλος, οι απαγορευτικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, εν όψει και όσων προηγουμένως αναπτύχθηκαν, δεν αντιβαίνουν ούτε στην έννοια της αξίας του ανθρώπου, της οποίας ο σεβασμός και η προστασία αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 2 του Συντάγματος. Κατά συνέπεια, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι λόγοι ακυρώσεως, με τους οποίους ο αιτών προβάλλει ότι οι εν λόγω διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 είναι ανίσχυρες, διότι παραβιάζουν τις συνταγματικές αρχές της ελευθερίας επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος, της αναλογικότητας, της προστατευομένης εμπιστοσύνης και του σεβασμού και της προστασίας της αξίας του ανθρώπου.

14. Επειδή, όπως συνάγεται από τα εκτεθέντα στην ενδέκατη και στην δωδέκατη σκέψη, οι πανεπιστημιακοί ιατροί που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στις

εγκατεστημένες στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας πανεπιστημιακές κλινικές, δεν τελούν, ως προς την άσκηση κλινικού και εργαστηριακού έργου, υπό όμοιες συνθήκες με άλλους ιατρούς, πανεπιστημιακούς ή μη πανεπιστημιακούς, πλην αυτών του Κλάδου Ιατρών ΕΣΥ. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι ο νομοθέτης επιτρέπει την άσκηση της ιατρικής ως ελεύθερου επαγγέλματος σε ορισμένους ιατρούς, οι οποίοι εργάζονται στον δημόσιο τομέα αλλά δεν ασκούν κλινικό και εργαστηριακό έργο στις μονάδες περίθαλψης του Εθνικού Συστήματος Υγείας (όπως είναι λ.χ. οι πανεπιστημιακοί ιατροί που ασκούν τα διδακτικά καθήκοντά τους ασυνδέτως με κλινικό έργο κατά το πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος Ιατρικής του οικείου ΑΕΙ, οι στρατιωτικοί ιατροί και οι ιατροί του ΙΚΑ), δεν καθιστά αντισυνταγματικές τις απαγορεύσεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 λόγω παραβάσεως της συνταγματικής αρχής της ισότητας. Εξ άλλου, για τα μέλη του ΔΕΠ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που δεν ανήκουν σε Τμήματα Ιατρικής, η άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος, παράλληλα με την άσκηση των διδακτικών και ερευνητικών καθηκόντων τους, είναι ζήτημα που δεν συνδέεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με την λειτουργία των μονάδων νοσοκομειακής περίθαλψης του Εθνικού Συστήματος Υγείας, αλλά εξαρτάται από την εκτίμηση των διδακτικών και ερευνητικών αναγκών των ΑΕΙ ή από άλλες εκτιμήσεις του νομοθέτη. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι ο νομοθέτης επιτρέπει την άσκηση ορισμένου ελεύθερου επαγγέλματος (όπως λ.χ. του επαγγέλματος του δικηγόρου) σε μέλη του ΔΕΠ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που δεν ανήκουν σε Τμήματα Ιατρικής, δεν καθιστά αντισυνταγματικές τις απαγορευτικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 λόγω παραβάσεως της συνταγματικής αρχής της ισότητας, ο δε περί του εναντίου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

15. Επειδή, ούτε με τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ) που κυρώθηκε με το Ν.Δ. 53/1974 (Α' 256), ούτε με άλλες διατάξεις διεθνούς δικαίου κατοχυρώνεται η ελεύθερη πρόσβαση των ιατρών μελών του ΔΕΠ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε δημόσια νοσοκομεία χάριν της αναπτύξεως και της προαγωγής της επιστήμης ή η άσκηση της ιατρικής ως ελεύθερου επαγγέλματος, παράλληλα με την παροχή ιατρικών υπηρεσιών σε δημόσια νοσοκομεία. Συνεπώς, ανεξαρτήτως της αοριστίας του, είναι απορριπτέος και ως αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι οι απαγορευτικές φύσεως διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 παραβιάζουν την ΕΣΔΑ.

16. Επειδή, όπως έχει ήδη κριθεί (βλ. ΣτΕ 4234-6/1988, 455/1990), το Γενικό Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης υπήχθη στις διατάξεις του Ν. 1397/1983 και λειτουργεί ως νοσοκομείο του Εθνικού Συστήματος Υγείας με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων της από 18.4.1951 συμβάσεως μεταξύ του (τότε) Υπουργού Κοινωνικής Πρόνοιας και του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οι οποίες κυρώθηκαν και απέκτησαν ισχύ νόμου με τα άρθρα 1 και 2 του Α.Ν. 1828/1951 (Α' 153) και δεν καταργήθηκαν με μεταγενέστερες διατάξεις. Οι διατηρηθείσες σε ισχύ διατάξεις της συμβάσεως αυτής προβλέπουν την λειτουργία του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ με νομικό καθεστώς ν.π.δ.δ. επί χρονικό διάστημα πενήντα (50) ετών και την δυνατότητα μονομερούς παρατάσεως του νομικού αυτού καθεστώτος επί πρόσθετο χρονικό διάστημα είκοσι πέντε (25) ετών (άρθρο 2), την λειτουργία στο Νοσοκομείο εργαστηρίων και κλινικών μόνον πανεπιστημιακών (άρθρο 3), την επιστημονική διεύθυνση αυτών των εργαστηρίων και κλινικών από τους καθηγητές της Ιατρικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (άρθρο 4), την περιέλευση στην κυριότητα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης όλων των κτιριακών εγκαταστάσεων του Νοσοκομείου μετά την λήξη της συμβάσεως (άρθρο 9) κ.ο.κ. Με τις διατάξεις του νεώτερου Ν. 2889/2001 δεν εθίγησαν οι ως άνω

διατάξεις, δεδομένου ότι διατηρήθηκε το Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης ως ν.π.δ.δ. και δεν περιήλθε η περιουσία του στο Α΄ ΠΕΣΥ Κεντρικής Μακεδονίας, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην έβδομη και στην όγδοη σκέψη. Συνεπώς, οι διατάξεις του Ν. 2889/2001 δεν έχουν απαλλοτριωτικό χαρακτήρα για περιουσιακά δικαιώματα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπως αβασίμως προβάλλει ο αιτών, ανεξαρτήτως του ότι το ζήτημα αυτό δεν συνδέεται με το κύρος της προσβαλλομένης πράξεως και, ως εκ τούτου, αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός προεχόντως ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενος. Εξ άλλου, οι διατάξεις της συμβάσεως δεν κατοχυρώνουν υπέρ των πανεπιστημιακών ιατρών, στους οποίους αναφέρονται, δικαίωμα ασκήσεως της ιατρικής ως ελεύθερου επαγγέλματος, είτε ατομικώς, είτε με την καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετοχή τους σε ιδιωτικές κλινικές ή άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις του Κλάδου Υγείας, παράλληλα με την παροχή των υπηρεσιών τους στις πανεπιστημιακές κλινικές του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης. Συνεπώς, αβασίμως προβάλλεται ότι, λόγω διατηρήσεως της από 18.4.1951 συμβάσεως που κυρώθηκε και απέκτησε ισχύ νόμου με τις διατάξεις του ΑΝ. 1828/1951, οι απαγορευτικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, οι οποίες αναφέρονται γενικώς σε όλους τους πανεπιστημιακούς ιατρούς που παρέχουν υπηρεσίες σε πανεπιστημιακές κλινικές εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, δεν καταλαμβάνουν τους πανεπιστημιακούς ιατρούς που, όπως ο αιτών, παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε πανεπιστημιακές κλινικές του Γενικού Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης.

17. Επειδή, το διοικητικό μέτρο της απομάκρυνσης από νοσοκομείο του Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο λαμβάνεται εις βάρος πανεπιστημιακού σε περίπτωση παραβάσεως εκ μέρους του των σχετικών απαγορευτικών διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, δεν υπερακοντίζει τον συνταγματικά θεμιτό σκοπό των διατάξεων αυτών, ο οποίος συνίσταται, κατά τα εκτεθέντα στην δέκατη τρίτη σκέψη, στην εξασφάλιση της λειτουργικής απόδοσης των πανεπιστημιακών κλινικών, εργαστηρίων και ειδικών μονάδων, που είναι εγκατεστημένες στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, ως μονάδων νοσοκομειακής περίθαλψης, μολονότι επιφέρει κατ' ανάγκην και την αδυναμία ασκήσεως διδακτικού και ερευνητικού έργου σε μονάδες που έχουν, παράλληλα, διδακτική και ερευνητική αποστολή σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην ενδέκατη σκέψη. Πράγματι, το διδακτικό και ερευνητικό έργο που ασκείται από τους πανεπιστημιακούς ιατρούς στις πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια και μονάδες που είναι εγκατεστημένες στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το κλινικό και το εργαστηριακό έργο που ασκούν οι ίδιοι στις ως άνω μονάδες και, ως εκ τούτου, δεν είναι νοητή η διατήρηση δυνατότητας ασκήσεως διδακτικού και ερευνητικού έργου παρά την απαγόρευση ασκήσεως κλινικού και εργαστηριακού έργου. Περαιτέρω, το μέτρο της απομάκρυνσης συναρτάται άμεσα με την εξυπηρέτηση του σκοπού που επιδιώκει ο νομοθέτης, κατά τα εκτεθέντα, σε περίπτωση κατά την οποία η συμμόρφωση των πανεπιστημιακών ιατρών στις σχετικές απαγορευτικές διατάξεις δεν είναι εκουσία. Άλλωστε, το μέτρο αυτό λαμβάνεται μόνο μετά παρέλευση τριών μηνών από την δημοσίευση του Ν. 2889/2001 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι μετά παρέλευση ενός χρονικού διαστήματος μέσα στο οποίο μπορεί ο πανεπιστημιακός ιατρός να ασκήσει το δικαίωμα επιλογής που του παρέχει ο νομοθέτης και είτε να διακόψει τις επαγγελματικές σχέσεις του με ιδιωτικές κλινικές ή άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις του Κλάδου Υγείας, προκειμένου να εξακολουθήσει να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην εγκατεστημένη σε νοσοκομείο του Εθνικού Συστήματος Υγείας πανεπιστημιακή κλινική με σύννομο τρόπο, είτε να αποχωρήσει εκουσίως από την πανεπιστημιακή αυτή κλινική, εφ' όσον προτιμά να διατηρήσει τις επαγγελματικές σχέσεις του με τις ως άνω επιχειρήσεις. Εν όψει

αυτών, η ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 δεν παραβιάζει την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας, ούτε καθ' ο μέρος προβλέπει την λήψη του διοικητικού μέτρου της απομάκρυνσης σε περίπτωση παραβάσεως των σχετικών με την λήψη του μέτρου αυτού απαγορευτικών διατάξεων. Τέλος, κατά το νόημα της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, η απομάκρυνση πανεπιστημιακού ιατρού από το νοσοκομείο του Εθνικού Συστήματος Υγείας επιφέρει την άρση της δυνατότητάς του να εκτελεί τα καθήκοντά του στην εγκατεστημένη στο νοσοκομείο αυτό πανεπιστημιακή κλινική, όχι δε και την άρση της δυνατότητας προσβάσεως του ιδίου στο νοσοκομείο υπό άλλη ιδιότητα (όπως λ.χ. του απλού επισκέπτη ασθενών ή του ασθενούς) και, συνεπώς, η πρόβλεψη του διοικητικού αυτού μέτρου δεν θίγει την ελευθερία κινήσεως ή το κοινωνικό δικαίωμα στην παροχή υπηρεσιών υγείας, όπως αβασίμως προβάλλεται από τον αιτούντα.

18. Επειδή, ο αιτών προβάλλει ότι η ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, σύμφωνα με την οποία όργανο μη πανεπιστημιακό, ήτοι το Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου ΠεΣΥ, καθίσταται αρμόδιο για την απομάκρυνση των πανεπιστημιακών ιατρών από τις εγκατεστημένες στα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας πανεπιστημιακές κλινικές, σε περίπτωση παραβάσεως εκ μέρους τους των απαγορευτικών διατάξεων που θεσπίζονται στην ίδια παράγραφο, είναι αντισυνταγματική και, ως εκ τούτου, δεν προσδίδει νόμιμο έρεισμα στην προσβαλλόμενη απόφαση του Α' ΠεΣΥ Κεντρικής Μακεδονίας, διότι παραβιάζει την αυτοδιοίκηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, που κατοχυρώνεται από τις διατάξεις του άρθρου 16 του Συντάγματος. Επί του λόγου αυτού υποστηρίχθηκαν οι εξής γνώμες : α) Κατά την γνώμη του Προέδρου του Τμήματος και του Συμβούλου Π.Ν. Φλώρου, η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι «το Κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών . . .», παρέχει ευρεία εξουσία στον νομοθέτη (βλ. ΣτΕ 400/1986 Ολομ.) όχι μόνον για την θέσπιση διατάξεων ουσιαστικού δικαίου, αλλά κατά μείζονα λόγο και για την ανάθεση της αρμοδιότητας εφαρμογής των διατάξεων αυτών στα πλέον κατάλληλα όργανα, ήτοι στα όργανα των οποίων την δράση ο ίδιος ο νομοθέτης επιλέγει ως την πλέον αποτελεσματική για την εκπλήρωση των επί της ουσίας επιλογών του. Η κρίση αυτή του νομοθέτη υπόκειται σε έλεγχο συνταγματικότητας που είναι οριακός, ιδιαίτερως μάλιστα όταν οι διοικητικές αρμοδιότητες για την εφαρμογή νέων διατάξεων ουσιαστικού δικαίου, οι οποίες συνιστούν μέριμνα για την υγεία των πολιτών, ανατίθενται στα όργανα στα οποία είναι ανατεθειμένη η γενική μέριμνα της υγείας των πολιτών, όπως εν προκειμένω. Εν όψει της ευρείας αυτής εξουσίας του νομοθέτη, η υπαγωγή των πανεπιστημιακών ιατρών που προσφέρουν υπηρεσίες σε πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια ή ειδικές μονάδες εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, σε διοικητικές αρμοδιότητες των οργάνων διοικήσεως των ως άνω νοσοκομείων, ευρίσκει έρεισμα στην διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος, εφ' όσον οι αρμοδιότητες αυτές ανατίθενται χάριν εφαρμογής κανόνων ουσιαστικού δικαίου που έχουν θεσπισθεί ως μέριμνα για την υγεία των πολιτών, όπως οι απαγορευτικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001. Άλλωστε, η απομάκρυνση των πανεπιστημιακών ιατρών που παραβαίνουν τις απαγορευτικές διατάξεις συνιστά πράξη διοίκησης των ιδίων των μονάδων περίθαλψης του Εθνικού Συστήματος Υγείας, κατά τα εκτεθέντα. Όριο στην εξουσία αυτή του νομοθέτη τίθεται από την παρ. 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι «η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση», αλλά δεν συντρέχει περίπτωση υπερβάσεως του ορίου αυτού όταν, κατά την σχετική νομοθετική πρόβλεψη, τα όργανα διοικήσεως των νοσοκομείων εφαρμόζουν διατάξεις που κατ' αποτέλεσμα αίρουν την δυνατότητα διεξαγωγής

διδασκτικού και ερευνητικού έργου εντός των νοσοκομείων λόγω μη τηρήσεως των νομίμων και συνταγματικά θεμιτών προϋποθέσεων για την διεξαγωγή του. Ειδικότερα, κατά την γνώμη αυτή, η ανάθεση στο Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου ΠΕΣΥ της αρμοδιότητας για την απομάκρυνση των πανεπιστημιακών ιατρών από τα νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, σε περίπτωση παραβάσεως εκ μέρους τους των ανωτέρω διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, είναι συνταγματικά θεμιτή και δεν αντιβαίνει στην κατοχυρούμενη από το Σύνταγμα αυτοδιοίκηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, όπως αβασίμως προβάλλει ο αιτών, διότι δεν εμπεριέχει καν επιστημονικό έλεγχο της παρεχόμενης από τους πανεπιστημιακούς ιατρούς νοσοκομειακής περίθαλψης, αλλά απλώς έλεγχο της παράλληλης άσκησης εκ μέρους τους της ιατρικής ως ελεύθερου επαγγέλματος κατά παράβαση των σχετικών απαγορευτικών διατάξεων του νόμου και, συνεπώς, δεν συνιστά, έστω και έμμεσα, υπαγωγή του διδασκτικού και ερευνητικού έργου μελών του ΔΕΠ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε έλεγχο οργάνων μη πανεπιστημιακών. β) Κατά την γνώμη των Συμβούλων Γ. Παπαμεντζελόπουλου και Ν. Σακελλαρίου, με τις διατάξεις του άρθρου 16 (παρ. 1, 2, 5 και 6) του Συντάγματος, κατοχυρώνεται η ελευθέρα ανάπτυξη της επιστήμης ως θεμελιώδης σκοπός το Κράτους και καθορίζονται οι βασικές προϋποθέσεις και αρχές, που πρέπει να διέπουν την παροχή ανωτάτης εκπαίδευσης. Κατά τις διατάξεις αυτές, η ανώτατη εκπαίδευση, σκοπός της οποίας είναι η προαγωγή και μετάδοση της επιστημονικής γνώσεως, με την έρευνα και την διδασκαλία, παρέχεται από ίδια και αυτοτελή ιδρύματα, που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σύμφωνα αφ' ενός με την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας, που εγγυάται την αδέσμευτη επιστημονική σκέψη, έρευνα και διδασκαλία, αφ' ετέρου δε με την αρχή της πλήρους αυτοδιοικήσεως των ιδρυμάτων αυτών, που συνίσταται στην εξουσία τους να αποφασίζουν, για τις υποθέσεις τους, με δικά τους αποκλειστικά όργανα (ατομικά ή συλλογικά), οριζόμενα από τον κοινό νομοθέτη, απαρτιζόμενα, όμως, οπωσδήποτε, από πρόσωπα, που είναι επιφορτισμένα ή μετέχουν, κατά τις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις, στην πραγματοποίηση της εκπαιδευτικής και ερευνητικής αποστολής τους, της κρατικής εποπτείας περιοριζομένης μόνο σε έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των οργάνων αυτών (βλ. ΣτΕ Ολομ. 2786/1983 κα. Βλ. επίσης ΑΕΔ 30/1985). Περαιτέρω, από τις ίδιες ως άνω συνταγματικές διατάξεις, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με αυτές του άρθρου 21 του Συντάγματος, συνάγεται, ευθέως, ότι η απομάκρυνση ιατρού, μέλους ΔΕΠ ορισμένου ΑΕΙ, από πανεπιστημιακή κλινική, που είναι εγκατεστημένη σε νοσοκομείο του ΕΣΥ και η οποία αποτελεί, ως εκ της αποστολής και του τρόπου στελεχώσεως αυτής, όχι μόνο μονάδα παροχής ιατρικής περιθάλψεως του οικείου νοσοκομείου του ΕΣΥ, αλλά συγχρόνως αυτοτελή, σε σχέση με αυτό, μονάδα πανεπιστημιακής διδασκαλίας και έρευνας, λόγω αποδιδομένης εις αυτόν παραβάσεως των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, δεν είναι δυνατή με μόνη την έκδοση πράξεως από το αρμόδιο όργανο διοικήσεως του οικείου νοσοκομείου του ΕΣΥ, στο οποίο είναι εγκατεστημένη η πανεπιστημιακή κλινική, στην οποία υπηρετεί ο ιατρός, μέλος του ΔΕΠ ορισμένου ΑΕΙ, δηλαδή χωρίς να έχει, προηγουμένως, εκδοθεί σχετική απόφαση του αρμοδίου οργάνου του οικείου ΑΕΙ, μέλος του διδασκτικού προσωπικού του οποίου είναι ο συγκεκριμένος πανεπιστημιακός ιατρός (βλ. ΣτΕ ad hoc 2684/1999 και 2487/2000), λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η παρεχομένη, στις πανεπιστημιακές κλινικές, από ιατρούς, υπό την ιδιότητά των ως μελών του ΔΕΠ ορισμένου ΑΕΙ, ιατρική περίθαλψη είναι, αρρήκτως, συνδεδεμένη με το διδασκτικό, κλινικό και ερευνητικών έργων αυτών ως πανεπιστημιακών διδασκάλων, το οποίο δεν δύναται να αποχωρισθεί από αυτή χωρίς να θιγούν, αμέσως ή εμμέσως, οι προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις, πράγμα το οποίο συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, κατά την οποία

απομακρύνεται πανεπιστημιακός ιατρός από πανεπιστημιακή κλινική, εγκατεστημένη σε νοσοκομείο του ΕΣΥ, μονομερώς, από μη πανεπιστημιακό όργανο. Συνεπώς, βασίμως προβάλλεται ότι οι σχετικές διατάξεις, προσκρούουν στο Σύνταγμα και είναι, ως εκ τούτου, ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες. γ) Τέλος, κατά την γνώμη του Συμβούλου Αν. Γκότση και των Παρέδρων Μ. Γκορτζολίδου και Κ. Πισπιρίγκου, σε περίπτωση παραβάσεως από τον πανεπιστημιακό ιατρό των απαγορευτικών διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 συντρέχει, κατ' αρχήν, νόμιμος λόγος να εκδοθεί η πράξη της απομακρύνσεώς του από το πανεπιστημιακό όργανο που είναι αρμόδιο και για την έκδοση πράξεως αντικαταστάσεώς του κατά τις διατάξεις της πανεπιστημιακής νομοθεσίας, ήτοι στην προκειμένη περίπτωση από την Γενική Συνέλευση του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης που εξέλεξε τον αιτούντα διευθυντή της οφθαλμολογικής πανεπιστημιακής κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης βάσει των μνημονευομένων στην πέμπτη σκέψη διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 7 του Ν. 1268/1982. Ως εκ τούτου, κατά το πνεύμα των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 το Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου ΠεΣΥ οφείλει να ασκήσει την αρμοδιότητα της απομακρύνσεως του πανεπιστημιακού ιατρού, εφ' όσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, μόνον αφού προηγουμένως διαβιβάσει τον σχετικό φάκελο με τα αποδεικτικά στοιχεία στο οικείο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα και ζητήσει την έκδοση πράξεως απομακρύνσεως ή αντικαταστάσεως, μέσα σε σύντομο χρόνο, από το αρμόδιο πανεπιστημιακό όργανο. Στη συνέχεια, όμως, αν εκδηλωθεί είτε ρητώς, είτε σιωπηρώς με την άπρακτη παρέλευση του ορισθέντος σύντομου χρόνου, άρνηση του πανεπιστημιακού οργάνου να εκδώσει πράξη απομακρύνσεως ή αντικαταστάσεως, το Διοικητικό Συμβούλιο του ΠεΣΥ εκδίδει την πράξη απομακρύνσεως του πανεπιστημιακού ιατρού «μονομερώς» σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001, ήτοι επί τη βάσει των ιδίων αυτού διαπιστώσεων και χωρίς να δεσμεύεται από την άρνηση του πανεπιστημιακού οργάνου. Κατ' αυτόν τον τρόπο διαφυλάσσεται η κατοχυρούμενη από την παρ. 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος αυτοδιοίκηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, δεδομένου ότι η αρμοδιότητα για την εφαρμογή του νόμου σχετικά με την υπηρεσία στις πανεπιστημιακές κλινικές διατηρείται, κατ' αρχήν, στα πανεπιστημιακά όργανα. Περαιτέρω, όμως, κατ' εφαρμογήν της παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος λαμβάνεται η αναγκαία κρατική μέριμνα για την υγεία των πολιτών, η οποία επιβάλλει να μη περιγράφονται οι σχετικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 λόγω της χρονοτριβής ή και της άρνησης για οποιονδήποτε λόγο των πανεπιστημιακών οργάνων να τις εφαρμόσουν και, ως εκ τούτου, επιτάσσει να εφαρμόζονται τελικά οι διατάξεις αυτές από τα όργανα στα οποία ο νομοθέτης έχει γενικώς εμπιστευθεί την λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Συνεπώς, κατά την γνώμη αυτή, είναι αβάσιμος ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως περί αντισυνταγματικότητας, αλλά είναι περαιτέρω εξεταστέο το ζήτημα αν η αρμοδιότητα του Διοικητικού Συμβουλίου του Α' ΠεΣΥ Κεντρικής Μακεδονίας ασκήθηκε εν προκειμένω με την τήρηση της ως άνω προϋποθέσεως.

19. Επειδή, το ζήτημα αν είναι συνταγματικά επιτρεπτή, κατά τα εκτιθέμενα στην προηγούμενη σκέψη, η ανάθεση στο Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου ΠεΣΥ της αρμοδιότητας να αποφασίζει την απομάκρυνση πανεπιστημιακού ιατρού από εγκατεστημένη σε νοσοκομείο του Εθνικού Συστήματος Υγείας πανεπιστημιακή κλινική, εργαστήριο ή ειδική μονάδα, παρουσιάζει κατά την κρίση του Τμήματος μείζονα σπουδαιότητα και έχει γενικότερη σημασία. Ως εκ τούτου, πρέπει να παραπεμφθεί το ζήτημα αυτό, προς επίλυση, στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, οριζομένου εισηγητή ενώπιον αυτής του Συμβούλου Π.Ν. Φλώρου (άρθρο 14 παρ. 2 του Π.Δ/τος 18/1989) και να αναβληθεί η έκδοση οριστικής αποφάσεως σχετικά με

το παραπεμπόμενο ζήτημα και τους λόγους ακυρώσεως που δεν εξετάσθηκαν.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει τους λόγους ακυρώσεως που κρίθηκαν απορριπτέοι.

Παραπέμπει στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, προς επίλυση, το εκτεθέν στο αιτιολογικό ζήτημα μείζονος σπουδαιότητας, λόγω της γενικότερης σημασίας του.

Ορίζει εισηγητή, για την ανάπτυξη του ζητήματος αυτού ενώπιον της Ολομελείας, τον Σύμβουλο Π.Ν. Φλώρο.

Αναβάλλει την έκδοση οριστικής αποφάσεως σχετικά με το παραπεμπόμενο ζήτημα και τους λόγους ακυρώσεως που δεν εξετάσθηκαν.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 19 και 20 Φεβρουαρίου 2002 και 19 Μαρτίου 2002 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 2002.

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος Η Γραμματέας του Γ' Τμήματος

Γ. Σταυρόπουλος Δ. Μουζάκη